

บทที่ 3

ความเป็นมาของธุรกิจการให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

3.1 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

ประเทศไทยมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นครั้งแรก โดยมีจุดกำเนิดจากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสถาบันการศึกษา เริ่มต้นที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของไทยที่มีการแลกเปลี่ยนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ถึงกันกับอินเทอร์เน็ตระดับโลกมาตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2530 โดยมี IP Address ว่า srirang.psu.th โดยส่งผ่านไปยังอินเทอร์เน็ตที่เมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ก่อนที่จะส่งต่อไปยังประเทศอื่นๆ ทั่วโลก อีกทอดหนึ่ง โดยมีการเปิด check mail 2 ครั้งต่อวันที่เวลา 9.00 น. และ 19.00 น. โดยในขณะนั้น การใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยใช้ได้เพียงส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ผ่านถึงกันเท่านั้น (กองบรรณาธิการนิตยสารคู่แข่ง, 2539, น.21)

หลังจากนั้นทางสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute of Technology) หรือเรียกย่อว่า AIT ได้ติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตในช่วงปลายปีเดียวกัน โดยมี IP Address ว่า ait.ac.th ซึ่งติดต่อส่งผ่านไปยังระบบอินเทอร์เน็ตที่เมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลียเช่นกัน แต่ในด้านการใช้งานแล้วที่เอไอทีมีผู้ให้บริการมากกว่าทางมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เนื่องจากเอไอทีตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะมีอาจารย์จากหลายสถาบันได้ใช้ประโยชน์จากบริการนี้ ทำให้การใช้อินเทอร์เน็ตทางเอไอทีเป็นที่นิยมอย่างสูง ซึ่งในช่วงแรกทางเอไอทีมีสายโทรศัพท์ที่เปิดให้บริการเพียง 1 เลขหมายเท่านั้น ใช้ทั้งการบริการผู้ใช้ และการรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์จากออสเตรเลีย โดยในแต่ละวันทางเอไอทีมีการส่ง และรับถึงเมลที่มาจากออสเตรเลียผ่านโทรศัพท์วันละ 3 ครั้ง (8.30 15.30 และ 19.30 น.) ทำให้ผู้ใช้บริการในเวลาดังกล่าวไม่สามารถเข้าใช้บริการได้ เนื่องจากเครื่องจะช้ามาก จนหน้าจอลังไม่สามารถเปิดได้

ผู้ใช้บริการของเอไอทียุคนั้นต้องเสียค่าบริการในอัตรา 200 บาทต่อเดือน สำหรับการส่งผ่านข้อมูลเบื้องต้น 15,000 อักขระ (นับรวมทั้งข้อมูลที่ส่งออกไป และข้อมูลที่รับเข้ามา) หากมีจำนวนข้อมูลมากกว่านั้นจะเพิ่มอีก 1 บาทต่อทุก 50 ตัวอักษรที่เพิ่มขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นคือการควบคุมเมลที่จะเข้ามาอาจเป็นการ Calls for Paper หรือ List of Reference ซึ่งเป็นระบบที่ผู้ใช้บริการไม่ได้ขอแต่ไม่สามารถปฏิเสธได้ คือเมื่อมีเมลเข้ามาไม่ว่าจะต้องการหรือไม่ ผู้ให้บริการจะเสียค่าใช้จ่ายในทันทีที่ตัวอักษรเกินกว่าที่ได้ตกลงกับเอไอทีในฐานะผู้ให้บริการ ฉะนั้นในตอนหลังจึงมีแก้ไขการเก็บค่าบริการให้เป็นอัตราค่าบริการต่อเดือน โดยไม่แปรตามจำนวนตัวอักษร ใน

การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวเป็นความร่วมมือกับประเทศออสเตรเลีย ในโครงการแลกเปลี่ยนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ต่อกันเพื่อให้ประเทศไทยสามารถติดต่อกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกได้ โดยทางออสเตรเลียช่วยเหลือค่าใช้จ่ายโทรศัพท์ติดต่อทางไกลเข้ามาเมืองไทยประมาณปีละ 40,000 บาท สำหรับทั้ง 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับทางเอไอที

ต่อมาปี พ.ศ. 2531 ทางกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการพลังงาน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั้งภายในประเทศ และการมีวงจรสื่อสารไปต่างประเทศ จึงได้มอบหมายให้ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์แก่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อศึกษาถึงการเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย 12 แห่งเข้าเป็นเครือข่าย โดยแบ่งโครงการออกเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 เชื่อมต่อมหาวิทยาลัย 4 แห่ง และระยะที่ 2 เชื่อมต่อมหาวิทยาลัยอีก 8 แห่ง รวมทั้งพิจารณาความเป็นไปได้ในการเข้าวงจรสื่อสารจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยต่อประเทศไทยสู่สหรัฐอเมริกา

อีกทั้งทางเนคเทคได้ร่วมมือกับอาจารย์ และนักวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษา 8 แห่ง ตั้งคณะทำงาน NECTEC Email working group (NWG) ขึ้นในเดือนธันวาคม 2534 เพื่อดำเนินการแลกเปลี่ยนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ของแต่ละสถาบัน และแลกเปลี่ยนกับประเทศออสเตรเลีย ทำให้นักวิจัยและอาจารย์ในสถาบันฯ สามารถติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อมูลข่าวสารกับนักวิจัยจากนานาประเทศได้ในวงกว้าง โดยอาศัยเอไอทีเป็นทางออกสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั่วโลกผ่านทางประเทศออสเตรเลียอยู่ และยังคงใช้วงจรสื่อสารระหว่างประเทศในลักษณะของการหมุนเวียนจากออสเตรเลีย 2-3 ครั้งต่อวันเหมือนเดิมอยู่

ช่วงเวลาได้เกี่ยวกับการที่มีการจัดตั้งคณะทำงาน NECTEC Email working group (NWG) ของเนคเทคนั้นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ขอลงทะเบียน Information Processing Institute for Education and Development (IPIED) โดยมี IP Address ว่า ipied.tu.ac.th มีหมายเลขโทรศัพท์ให้เรียกใช้ 1 คู่สายเปิด 24 ชั่วโมง โดยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่ธรรมศาสตร์ได้รับการอัปเดตเพิ่มเติม และขยายช่องทางไปที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์วิทยาเขตรังสิตในปลายปี พ.ศ. 2536 โดยเริ่มทดลองติดต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับทาง สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (KMITL) ซึ่งใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยมี IP Address ว่า ladwff.kmitl.ac.th

นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC) ที่ติดตามอินเทอร์เน็ตมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 โดยมี IP Address ว่า abac.au.ac.th โดยคาดการณ์ขณะนั้นว่าทางเอแบคสามารถ

ให้บริการผู้ใช้บริการได้มากถึง 15,000 คน โดยทางเอแบคได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะสามารถรองรับระบบอินเทอร์เน็ตของเครือข่ายโรงเรียนคาทอลิกทั้งหมดในประเทศไทยได้

แต่ความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเริ่มเกิดขึ้นปี พ.ศ. 2534 เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เป็นเกตเวย์อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเป็นแห่งแรกผ่านอินเทอร์เน็ตที่ชื่อว่า chulkn.chula.ac.th หลังการทดสอบใช้งานได้ระยะหนึ่งก็เริ่มให้บริการอินเทอร์เน็ตเต็มรูปแบบในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2535 ผ่านสายสื่อสารชนิดเช่าถาวรไปยังบริษัท UUNET Technologies ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ รัฐเวอร์จิเนีย ซึ่งเป็นช่วงเวลาใกล้เคียงกับที่ทางเนคเทค โดยคณะทำงาน NWG ได้ร่วมศึกษาโครงการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในประเทศระหว่าง 6 หน่วยงาน ที่ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย(AIT) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เนคเทค และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถให้บริการในรูปแบบออนไลน์แบบสมบูรณ์ได้ โดยใช้ชื่อเครือข่ายว่า “ไทยสาร” (Thai Social/Scientific Academic and Research Network) ขึ้นในช่วงปลายปี พ.ศ. 2535

ภายใต้การดำเนินงานของคณะไทยสารซึ่งประกอบด้วยผู้แทนที่แต่งตั้งโดยอธิการบดีของทุกหน่วยงานที่เข้าร่วมเครือข่าย โดยเนคเทคทำหน้าที่จ้างบุคลากรที่ชำนาญการโดยเฉพาะมาทำการบริหารเครือข่ายทุกแห่งทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน มีการประชุมปรึกษาหารือจัดสัมมนา และเผยแพร่ผลการดำเนินงานออกสู่มวลชนเป็นระยะๆ มาตลอด เป็นที่รู้จักกันในนามของเครือข่ายไทยสาร หรือเครือข่ายไทยสารอินเทอร์เน็ต จนกระทั่งเดือนกันยายน พ.ศ. 2536 เครือข่ายไทยสารอินเทอร์เน็ตได้ขยายสมาชิกในเครือข่ายจาก 6 หน่วยงาน เป็น 19 หน่วยงาน ประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษา 15 แห่ง และหน่วยงานของรัฐอีก 4 แห่ง พร้อมกับเพิ่มเกตเวย์เป็นแห่งที่ 2 ต่อจากของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยต่อไปยังเวอร์จิเนีย สหรัฐฯ เช่นเดียวกับที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้ต่อไปก่อนหน้านี้ โดยการต่อเกตเวย์นี้ทำให้เครือข่ายไทยสารสามารถพัฒนาใช้อินเทอร์เน็ตได้หลายรูปแบบมากขึ้นนอกเหนือจากการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ถึงกันเท่านั้น โดยสามารถส่งเอกสารถึงกันได้ และส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันได้ไวขึ้น

และในปี พ.ศ. 2537 เครือข่ายไทยสารได้ขยายจาก 19 หน่วยงาน เป็น 27 หน่วยงาน โดยประกอบไปด้วยสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐ และเอกชน 20 แห่ง หน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจอีก 7 แห่ง ซึ่งขณะนั้นสามารถใช้บริการอินเทอร์เน็ตเต็มรูปแบบ เช่น บริการ World Wide Web Gopher (โปรแกรมค้นหาข้อมูล และขอบริการข้อมูล เสมือนคล้ายกับคลังข้อมูล) เป็นต้น ซึ่งนอกเหนือจากการเริ่มใช้บริการอินเทอร์เน็ตในตอนแรกที่ทำได้เพียงรับ และส่งจดหมาย

อิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามในช่วงเวลา 7 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยได้พัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตที่ผ่านมาก็เพื่อการศึกษา และการวิจัยเท่านั้น ยังไม่มีภาคเอกชนมาให้ความสนับสนุนด้านการพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้การใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเป็นไปภายในวงแคบ เนื่องจากติดขัดในเรื่องตัวบทกฎหมาย โดยเฉพาะพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2475 ที่ไม่อนุญาตให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์โดยพลการในประเทศไทยได้ จำเป็นต้องให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยพิจารณาข้อเสนอ และอนุมัติให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ได้เสียก่อน

จนกระทั่งช่วงปี พ.ศ. 2537 การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีนโยบายผ่อนปรนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์มากขึ้น โดยมีการพิจารณาข้อเสนอของภาคเอกชนที่ต้องการให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการบังคับของสนธิสัญญาระหว่างประเทศ (อาฟต้า) ที่ให้เปิดเสรีในธุรกิจด้านการบริการมากขึ้น ประกอบกับแนวนโยบายภาครัฐที่ต้องการแปรรูปหน่วยงานรัฐวิสาหกิจด้านการสื่อสารให้เป็นหน่วยงานที่อยู่ได้ด้วยตนเองมากขึ้น ทำให้มีการอนุมัติให้มีการเปิดบริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ได้ในประเทศไทย

เดือนตุลาคม พ.ศ. 2537 คณะกรรมการบริหารการสื่อสารแห่งประเทศไทย เห็นชอบให้ทางการสื่อสารแห่งประเทศไทยอนุมัติในหลักการร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐ และเอกชนเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ 2 บริษัท คือ บริษัท อินเทอร์เน็ตประเทศไทย จำกัด ซึ่งเกิดจากความร่วมลงทุนระหว่างทางการสื่อสารแห่งประเทศไทย (รัฐวิสาหกิจที่ดูแลการสื่อสารระหว่างประเทศของไทย) องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) โดยให้ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) เป็นผู้ถือหุ้นแทน เพื่อที่เป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในเชิงพาณิชย์แห่งแรกของไทย และยังคงร่วมลงทุนกับ บริษัท ศูนย์บริการวิทยาการอินเทอร์เน็ต จำกัด โดยเป็นการร่วมตัวระหว่างอาจารย์ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ภายใต้การนำของ ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาร รองกรรมการผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยเอแบค นายไพโรจน์ เปี่ยมพงษ์สานต์ จากกลุ่มบ้านฉาง และนายวิเทศ ว่องวัฒนสิน นักลงทุนจากบริษัทน้ำตาลศรีมิตร เปิดบริษัทร่วมลงทุนให้บริการอินเทอร์เน็ตแห่งที่ 2 ของไทย ภายใต้ชื่อ บริษัท อินเทอร์เน็ต คอมเมอร์เชียล แอนด์ โนวเลจเซอร์วิส จำกัด ต่อมาเปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น บริษัท เค เอส ซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต จำกัด หรือ คอมเน็ต

หลังจากนั้นการสื่อสารแห่งประเทศไทยยังได้อนุมัติร่วมลงทุนกับบริษัท ล็อกซเลย์ จำกัด (มหาชน) กลุ่มบริษัท ฮิโตชู และบริษัท อินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตวิฟ เจแปน อิงค์ จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นผู้ให้บริการข้อมูลในคอมพิวเตอร์เชิงพาณิชย์

ในนาม บริษัท ล็อกซ์เลย์ อินฟอร์เมชัน จำกัด ก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต รายที่ 3 ในภายหลัง

เดือนมีนาคม พ.ศ. 2538 ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตประเทศไทยได้เปิดให้บริการ อินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์อย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก เดือนเมษายน พ.ศ. 2538 ทางบริษัท เค เอส ซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต จำกัด ได้จัดตั้งบริษัท Gold Sitecom จำกัด เพื่อให้บริการ จัดทำหน้าโฆษณาบนคอมพิวเตอร์ของระบบอินเทอร์เน็ตซีอปปิงมอลล์ ซึ่งได้แตกย่อยออกเป็น 2 บริษัทประกอบด้วย บริษัท อินเทอร์เน็ต ซีอปปิงมอลล์ จำกัด เป็นผู้จัดระบบการบริหารงานในการโฆษณาบนระบบเครือข่าย และบริษัท โกลด์ไซด์ จำกัด ดำเนินการจัดหาลูกค้าที่ต้องการ เผยแพร่โฆษณา รวมทั้งการจัดทำอาร์ตเวิร์กให้กับผู้สนใจที่จะลงโฆษณาผ่านอินเทอร์เน็ตผ่าน บริการ World Wide Web

ปลายปี พ.ศ. 2538 ทางคณะกรรมการบริหารการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้อนุมัติ บริษัทเอกชนอีก 8 รายให้สามารถเปิดบริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ได้ ซึ่งในปีนั้นเองอินเทอร์เน็ต ได้แพร่หลายในกลุ่มบุคคลทั่วไปอย่างแท้จริง และทำให้อินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว

ในปัจจุบันนี้ (พ.ศ. 2548) มีผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ จำนวนทั้งสิ้น 19 ราย โดยได้รับการอนุมัติจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดหา การเชื่อมต่อทางอินเทอร์เน็ต และบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงพาณิชย์ ซึ่งประกอบด้วย

ตารางที่ 3.1

รายชื่อ การบริการ ค่าบริการของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

ชื่อบริษัท	การบริการ	ค่าบริการ (ต่อเดือน)
1. บริษัท เอนเน็ต จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร ต่างๆ	550 บาท
2. บริษัท ไชมนันท์ เวิลด์ เน็ต จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร ต่างๆ รับจ้างออกแบบเว็บไซต์	555 บาท
3. บริษัท เอเซีย อินโฟเน็ต จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร ต่างๆ รับจ้างออกแบบเว็บไซต์	600 บาท
4. บริษัท ซี เอส คอมมิวนิเคชั่น จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร ต่างๆ รับจ้างออกแบบเว็บไซต์	555 บาท

ชื่อบริษัท	การบริการ	ค่าบริการ (ต่อเดือน)
5. บริษัท อินเทอร์เน็ต ประเทศไทย จำกัด	ผู้นำการบริการทางไอซีที ให้บริการอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง บริการระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ระบบการชำระเงินออนไลน์ที่มีความปลอดภัยสูง	550 บาท
6. บริษัท ไอเน็ต (ประเทศไทย) จำกัด	ให้บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทั้งบุคคล และ องค์กร บริการออกแบบเว็บไซต์ และพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์	600 บาท
7. บริษัท ดาต้า ลายไทย จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร ต่างๆ รับจ้างออกแบบ และสร้าง Homepage	550 บาท
8. บริษัท ฟาร์อีส อินเทอร์เน็ต จำกัด	ให้บริการชั่วโมงอินเทอร์เน็ต ตรวจสอบชั่วโมงการ ใช้งาน รับออกแบบโฮมเพจ เข้าพื้นที่โฮมเพจ	550 บาท
9. บริษัท ไอเดีย เน็ต จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร ต่างๆ รับจ้างออกแบบเว็บไซต์ รับทำโฆษณาผ่าน อินเทอร์เน็ต	499 บาท
10. บริษัท จัสมิน อินเทอร์เน็ต จำกัด	บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทั้งบุคคล และองค์กร ต่างๆ บริการออกแบบเว็บไซต์	599 บาท
11. บริษัท เคเอสซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตครบวงจร แก่บุคคล และ องค์กรต่างๆ รับทำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และ ออกแบบเว็บไซต์	599 บาท
12. บริษัท ล็อกซ์เลย์ อินฟอร์เมชั่น จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร ต่างๆ รับจ้างออกแบบเว็บไซต์	550 บาท
13. บริษัท รอยเน็ต จำกัด	ให้บริการเช่า และจำหน่ายอินเทอร์เน็ตการ์ด รับทำโฮมเพจ วางระบบอินเทอร์เน็ตในสำนักงาน และเขียนโปรแกรม	495 บาท
14. บริษัท สามารถ อินโฟเน็ต จำกัด	บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ออกแบบเว็บไซต์ เว็บไซต์ตั้ง จดทะเบียนโดเมนเนม	595 บาท
15. บริษัท สยาม โกลบอลแอสเซต จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร รับจ้างออกแบบเว็บไซต์	550 บาท

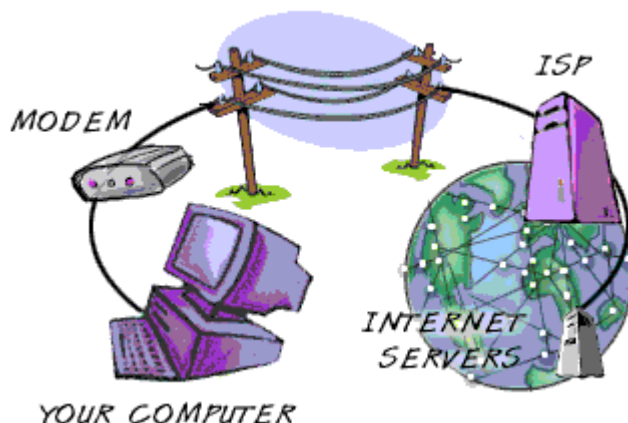
ชื่อบริษัท	การบริการ	ค่าบริการ (ต่อเดือน)
16. บริษัท อีซีเน็ต จำกัด	ผู้ให้บริการชั่วโมงอินเทอร์เน็ตครบวงจร	550 บาท
17. บริษัท เคเบิล แอนด์ ไร้เลส จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตกับบุคคลทั่วไป และองค์กร รับจ้างออกแบบเว็บไซต์	550 บาท
18. บริษัท แปซิฟิก อินเทอร์เน็ต จำกัด	บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตรายบุคคล และองค์กร ออกแบบระบบอินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตให้แก่ องค์กรต่างๆ	500 บาท
19. บริษัท ทรูคอปเปอร์เรชั่น จำกัด	ให้บริการอินเทอร์เน็ตสำหรับองค์กร อินเทอร์เน็ต สำหรับลูกค้าทั่วไป และอินเทอร์เน็ตสำเร็จรูป	599 บาท

ที่มา : www.thainetclub.com

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (ISP) ส่วนใหญ่ ให้บริการอินเทอร์เน็ตทั้งแก่บุคคลทั่วไป และองค์กรต่างๆ ราคาค่าบริการจะอยู่ที่ 500-600 บาทต่อเดือน แต่ราคาการให้บริการอินเทอร์เน็ตรายเดือนอาจมีราคาแพงขึ้น จากบริการที่เพิ่มขึ้น เช่น บริการรักษาความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ต บริการเขียนโปรแกรมเพิ่มให้แก่สำนักงาน เป็นต้น สำหรับร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต ราคาค่าใช้บริการประมาณ 600 บาทต่อเดือน โดยร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ดังรูป

ภาพที่ 3.1

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และร้านอินเทอร์เน็ต หรือบุคคลทั่วไป

ที่มา : www.2poto.com

จากภาพที่ 3.1 อธิบายได้ว่าผู้ที่ต้องการใช้อินเตอร์เน็ต หรือร้านให้บริการอินเตอร์เน็ต มีความจำเป็นต้องติดต่อขอรับบริการจากผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ต (ISP) เพื่อเชื่อมต่อสัญญาณอินเตอร์เน็ตผ่านสายโทรศัพท์ ผ่านทางโมเด็มที่เป็นอุปกรณ์แปลงสัญญาณ ให้เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตทั่วโลกได้ จึงจะสามารถใช้งานได้

กล่าวได้ว่า 10 ปีที่ผ่านมาผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจาก 8 รายเป็น 19 ราย ซึ่งบ่งบอกถึงการใช้งานอินเตอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งการใช้งานอินเตอร์เน็ตส่วนบุคคล และอินเตอร์เน็ตองค์กร แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการใช้งานอินเตอร์เน็ต ผู้ใช้งานอินเตอร์เน็ตต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ มีโมเด็มเพื่อช่วยในการเชื่อมต่อระบบอินเตอร์เน็ต และมีค่าใช้จ่ายในการเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ต จึงทำให้ผู้มีความต้องการใช้บริการอินเตอร์เน็ตหลายคนไม่อาจรับภาระเรื่องเครื่องคอมพิวเตอร์ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้ เป็นผลให้มีคนกลุ่มหนึ่งคิดธุรกิจรูปแบบใหม่ขึ้นมา คือเปิดร้านให้บริการอินเตอร์เน็ต จึงมีร้านให้บริการอินเตอร์เน็ตเกิดขึ้นมาให้บริการแก่ผู้ต้องการใช้บริการอินเตอร์เน็ต ที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือมีเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ไม่สามารถ หรือไม่สะดวกที่จะเชื่อมต่อกับระบบอินเตอร์เน็ตได้ เช่น ผู้ที่อยู่หอพัก หรือนักเดินทาง เป็นต้น ดังจะกล่าวต่อไป

3.2 ความเป็นมาของร้านอินเตอร์เน็ตในประเทศไทย

ร้านอินเตอร์เน็ตในประเทศไทยนั้นเกิดมาพร้อมๆ กับการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ต เพียงแต่ในช่วงแรก คือ พ.ศ. 2539 ร้านให้บริการอินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่จะดัดแปลงมาจากต่างประเทศ หรือเป็นการให้บริการอินเตอร์เน็ตเสริมธุรกิจเดิมให้ทันสมัย เช่น ร้านไอศกรีมฮาเกนดาส ที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้ทดลองใช้อินเตอร์เน็ตเมื่อซื้อไอศกรีมครบ 50 บาท หรือร้านอาหารชั้นใต้ดินโรงแรมดุสิตธานีที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ลูกค้าที่มารับประทานอาหารได้ทดลองใช้บริการอินเตอร์เน็ตโดยคิดค่าบริการเพิ่มต่างหาก

ในช่วงแรกของการให้บริการทางอินเตอร์เน็ต สามารถแบ่งร้านอินเตอร์เน็ตที่ให้บริการอย่างเต็มรูปแบบได้ 4 กลุ่ม คือ

1. ร้านไซเบอร์ คาเฟ่ เป็นธุรกิจในเครือชมนันทกรู๊ป นับเป็นรายแรกที่เริ่มประกอบธุรกิจประเภทให้บริการร้านอินเตอร์เน็ตในประเทศไทย เปิดสาขาแรกที่เพลินจิตเซ็นเตอร์ ต่อมาได้เปิดสาขาที่สนามบินดอนเมืองซึ่งผู้ให้บริการส่วนใหญ่มีเพียงชาวต่างชาติ และเปิดสาขาเพิ่มที่สยามสแควร์ ในปัจจุบันได้ปิดสาขาบางสาขาลงแล้ว

2. ร้านไซบีเรีย เป็นกิจการของทายาทตระกูลนฤหันธ์ ซึ่งจบการศึกษาจากสหรัฐอเมริกา ได้เห็นความสำเร็จของร้านไซบีเรียในสาขาต่างประเทศเป็นอย่างดีจึงติดต่อขอซื้อแฟรนไชส์เพื่อเปิดบริการร้านอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย โดยเปิดสาขาแรกที่ปากซอยสุขุมวิท 24 มีการตกแต่งสถานที่ด้วยรูปแบบที่แสดงถึงความทันสมัย มีเครื่องคอมพิวเตอร์นับสิบเครื่อง แต่ปรากฏว่าผู้ให้บริการในเวลานั้นยังน้อยอยู่ โดยส่วนใหญ่ผู้ให้บริการเป็นชาวต่างชาติเท่านั้น ทำให้ทางร้านเลือกใช้กลยุทธ์ส่งเสริมการขายด้วยการเสริมข้อเสนอพิเศษเข้าไป ได้แก่ การเพิ่มประเภทอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น ซึ่งเพิ่มรายได้ให้กับร้านได้พอสมควร จนในที่สุดร้านได้กลายเป็น Pub & Restaurant แต่ทางร้านก็ยังให้บริการอินเทอร์เน็ต และเพิ่มการอบรมหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต เช่น อบรมสร้าง Home Page เป็นต้น

3. ร้าน Byte-in-a-cup เกิดจากการลงทุนของนักธุรกิจรุ่นใหม่หลายคน โดยอาศัยแนวคิดที่จะเป็นร้านดื่มกาแฟเพื่อสนทนาตามรูปแบบของร้านกาแฟในกรุงปารีส จึงตกแต่งร้านในรูปแบบที่เน้นความสะดวกเรียบง่าย และซุกซนขายที่กาแฟหลากหลายชนิดที่มีต้นตำรับมาจากร้านสตาร์บัค ในสหรัฐอเมริกา รวมทั้งการมีขนมปังอบ มีคอมพิวเตอร์ให้บริการในการใช้อินเทอร์เน็ต

4. กลุ่มย่อยอื่นๆ เปิดเป็นร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตในบริเวณห้างสรรพสินค้าที่จำหน่ายอุปกรณ์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เช่น ร้าน Internet Corner ที่ IT CITY เป็นต้น (นิตยสารคู่แข่ง, 2539, น.25)

ต่อมาปี พ.ศ. 2540 ได้มีธุรกิจแบบใหม่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในเมืองไทย นั่นคือร้านค้าตามถนนต่างๆ ให้บริการอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกกันว่า อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ซึ่งผู้ที่ไม่มีอินเทอร์เน็ตใช้ที่บ้าน สามารถมาใช้ที่ร้านได้โดยในช่วงแรกค่าบริการยังแพงอยู่ประมาณนาทีละหนึ่งบาท เนื่องจากเป็นธุรกิจใหม่ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ต่อมาการเพิ่มขึ้นของร้านอินเทอร์เน็ตได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นจำนวนมาก ทำให้ราคาการให้บริการต่อชั่วโมงลดต่ำลงเหลือเพียงชั่วโมงละ 15-20 บาท โดยร้านอินเทอร์เน็ตมักจะถูกใช้ในการคุยกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกกันว่า Chat ในช่วงแรกๆ ของการใช้งาน

การเพิ่มขึ้นของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ถึงปี พ.ศ. 2547 ได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังแสดงในตาราง 3.2 ทำให้เห็นแนวโน้มการใช้งานอินเทอร์เน็ตในอนาคตว่าสามารถเพิ่มขึ้นได้อีกมาก เนื่องจากความสะดวกในการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถใช้งานได้หลากหลาย ทั้งด้านการหาข้อมูล การพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเล่นเกมผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น แม้ผู้ต้องการใช้อินเทอร์เน็ตไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ในราคาไม่แพงผ่านบริการร้านอินเทอร์เน็ตทั่วไป โดยสัดส่วนการกระจาย

ตัวของร้านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่จะอยู่ในกรุงเทพมหานคร และตามหัวเมืองใหญ่ ในต่างจังหวัด ดังแสดงภาพที่ 3.2 โดยการใช้งานที่เพิ่มขึ้นนี้ ทำให้เห็นแนวโน้มการบริโภค การใช้จ่าย ทางด้าน อินเทอร์เน็ตของบุคคลทั่วไปว่า น่าจะมีการใช้จ่ายด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ตารางที่ 3.2

จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541-2547

หน่วย: ล้านคน

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต
2541	0.7
2542	1.5
2543	2.3
2544	3.5
2545	4.8
2546	6.0
2547	7.0

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2548, น.27

จากตารางที่ 3.2 พบว่า ปี พ.ศ. 2543 ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเพิ่มขึ้น จาก 1.5 ล้านคน เป็น 2.3 ล้านคน จากที่ในปี พ.ศ. 2542 ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมีการกระจุกตัว อยู่ภายในมหาวิทยาลัย มากกว่า 1.05 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา อาจารย์ และนักวิจัย โดยผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยมีเพียง 0.45 ล้านคนเท่านั้น ในปี พ.ศ. 2543 มีการเพิ่มขึ้นของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่อายุต่ำกว่า 20 ปีอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจาก สถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาเริ่มให้นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตประกอบการ เรียน และการหารายงานมากขึ้น จนกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่มีเพียง 0.15 ล้าน คนในปี พ.ศ. 2542 เพิ่มขึ้นเป็น 0.37 ล้านคน ในปี พ.ศ.2543 อย่างไรก็ตามการใช้งานอินเทอร์เน็ต ภายในมหาวิทยาลัยได้เพิ่มขึ้นด้วย โดยมหาวิทยาลัยหลายแห่งให้นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ ทำรายงาน และหาข้อมูลประกอบการรายงาน จึงทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น

ในปี พ.ศ. 2544 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น 3.5 ล้านคน จากการที่ สถาบันการศึกษาหลายแห่ง ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษา และมหาวิทยาลัย

ได้สนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนเกิดสถานศึกษาของเอกชนหลายแห่งเปิดสอนการใช้อินเทอร์เน็ต และสอนการทำ Home Page ทำให้มีการเพิ่มขึ้นของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และการติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากการโทรศัพท์ทางไกลจะเสียค่าบริการขณะนั้นนาทีละ 16 บาท แต่ค่าบริการอินเทอร์เน็ตเสียเพียง 20-25 บาทต่อชั่วโมง ทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างมาก

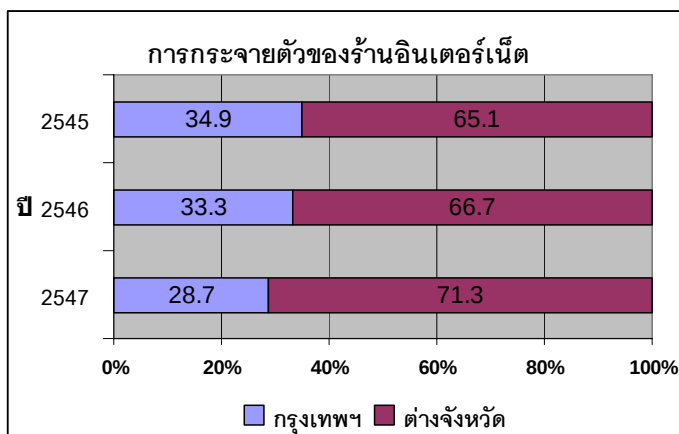
ในปี พ.ศ. 2545 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเป็น 4.8 ล้านคน เนื่องจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่เคยกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ กว่าร้อยละ 80 ได้ขยายตัวออกสู่ต่างจังหวัดมากขึ้น จนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในต่างจังหวัด ที่เคยมีเพียงร้อยละ 20 ได้เพิ่มเป็นร้อยละ 30 และธุรกิจหลายแห่งได้นำอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ประกอบธุรกิจมากขึ้น จึงเกิดการพาณิชย์บนอินเทอร์เน็ต

ปี พ.ศ. 2546 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น 6 ล้านคน เนื่องจากการใช้อินเทอร์เน็ตนำความสะดวกสบายมาสู่ผู้ใช้ โดยภาครัฐได้นำอินเทอร์เน็ตมาให้บริการประชาชนมากขึ้น เช่น กรมสรรพากรได้นำระบบอินเทอร์เน็ตมาบริการประชาชนให้ชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต สำนักงานสถิติแห่งชาติให้บริการข้อมูลทางสถิติแก่ประชาชนทั่วไปผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้เป็นอย่างมาก ภาคเอกชนนำโดยธนาคารหลายแห่ง เริ่มมีแนวคิด e-banking เพื่อการบริการธนาคารทางอินเทอร์เน็ต ในการเช็คสถานะทางการเงินผ่านอินเทอร์เน็ต และออกงานวิจัยด้านเศรษฐกิจผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพื่อบริการแก่ประชาชนทั่วไป จึงทำให้มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ปี พ.ศ. 2547 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเป็น 7 ล้านคน เนื่องจากการประกอบกิจกรรมหลายอย่างสามารถทำผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ เช่น การโอนเงิน การตรวจสอบยอดเงิน การติดต่อสื่อสารกับผู้ที่อยู่ไกล การชำระภาษี การสมัครสอบ การสมัครเรียน การเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต การเช็คเกรดของนักเรียน นักศึกษา เกือบทุกกิจกรรมสามารถทำผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้ผู้ที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตหลายคน ได้เข้ามาสู่การใช้อินเทอร์เน็ต จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยจึงมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกหน่วยเศรษฐกิจ รวมถึงทุกภูมิภาคของประเทศ

ภาพที่ 3.2

สัดส่วนการกระจายตัวของร้านอินเทอร์เน็ต

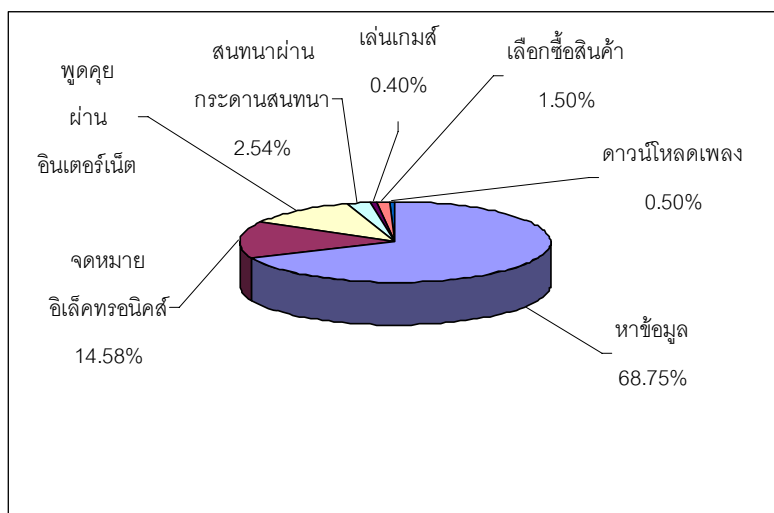

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2548, น.27

3.3 การให้บริการของร้านอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

ในส่วนของการให้บริการในร้านอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ได้มีการบันทึกเป็นสถิติโดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2542-2547 พบว่าร้านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ ให้บริการครอบคลุมกิจกรรมการใช้งานทางอินเทอร์เน็ตทั้งหมด 10 ด้าน คือ ด้านการค้นหาข้อมูล ด้านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ด้านข่าวสาร ด้านการพูดคุยกันผ่านอินเทอร์เน็ต ด้านเกมส์ออนไลน์ ด้านสนทนาผ่านกระดานสนทนา ด้านการดาวน์โหลดโปรแกรม ด้านการเลือกซื้อสินค้า ด้านการดาวน์โหลดเพลง และด้านการดาวน์โหลดเกมส์ ซึ่งสามารถแสดงเป็นรูป และสัดส่วนกิจกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต ในแต่ละปีได้ดังนี้

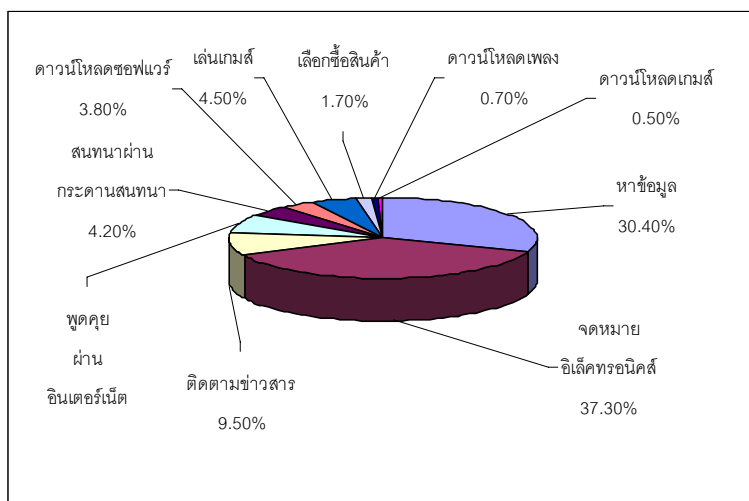
ภาพที่ 3.3
กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2542

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2542, น.55

จากภาพที่ 3.3 พบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2542 ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการหาข้อมูล เนื่องจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นบุคคลภายในมหาวิทยาลัย ได้แก่ นักศึกษานักวิชาการ และนักวิจัย จึงใช้กิจกรรมด้านการหาข้อมูลมากถึงร้อยละ 68.75 ส่วนการใช้งานด้านอื่นพบว่า มีเพียงการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตเท่านั้นที่มีการใช้งานเกินร้อยละ 10 อีกทั้งการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2542 กระจัดกระจายอยู่ในมหาวิทยาลัย ยังไม่เป็นที่แพร่หลายของบุคคลทั่วไป กิจกรรมที่นอกเหนือจากการค้นหาข้อมูลจึงมีการใช้ต่ำ

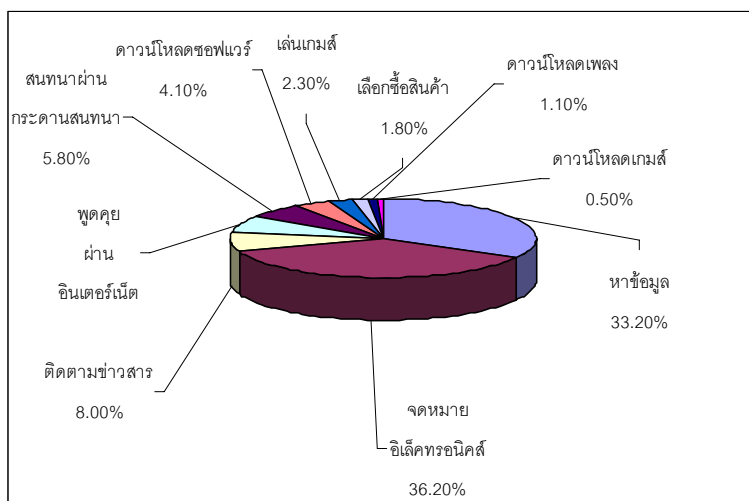
ภาพที่ 3.4
กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2543

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2543, น.62

จากภาพที่ 3.4 พบว่า มีการใช้กิจกรรมอื่นทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ได้กระจุกตัวอยู่ในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ได้ขยายไปถึงสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ซึ่งผู้ใช้อินเทอร์เน็ตกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมด้านการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การติดตามข่าวสาร และกิจกรรมด้านความบันเทิง ได้แก่ การเล่นเกมส์ การดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ การดาวน์โหลดเกมส์ การดาวน์โหลดเพลง จึงทำให้สัดส่วนการใช้งานด้านการหาข้อมูลลดลงอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามกิจกรรมการหาข้อมูลยังเป็นกิจกรรมหลักที่มีผู้ใช้งานมากรองลงมาจากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยมีการใช้งานใกล้เคียงกันที่สัดส่วนร้อยละ 30.4 และ 37.3 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมอื่นมีการใช้งานค่อนข้างน้อย ต่ำกว่าร้อยละ 10

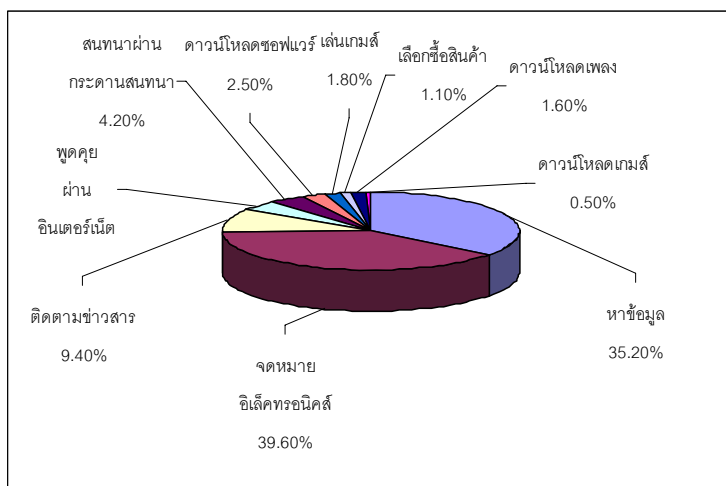
ภาพที่ 3.5
กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2544

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2544, น.62

จากภาพที่ 3.5 พบว่า กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ยังเป็นกิจกรรมจดหมาย อิเล็คทรอนิกส์ และกิจกรรมค้นหาข้อมูล ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน แต่มีการใช้งานกิจกรรมการสนทนาผ่านกระดานสนทนาเพิ่มขึ้น เนื่องจากกิจกรรมสนทนาผ่านกระดานสนทนาเป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบมีการตั้งประเด็นในกระดานให้ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีความสนใจที่จะสนทนาเข้ามาแสดงความคิดเห็น โดยไม่มีการแสดงตัวตนที่แท้จริงของผู้สนทนา เรื่องที่เป็นประเด็นส่วนใหญ่เป็นเรื่องทั่วไป เช่น เศรษฐกิจ การเมือง เป็นต้น และในปี พ.ศ. 2544 มีเหตุการณ์สำคัญหลายอย่างเกิดขึ้นในประเทศไทย จึงมีการตั้งประเด็นเพื่อสนทนาหลายประเด็น เช่น การเลือกตั้งครั้งใหญ่หลังจากประเทศไทยเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ กรณีชุกหุนของอดีตนายกรัฐมนตรี เป็นต้น จึงทำให้ผู้มาใช้งานด้านสนทนาผ่านกระดานสนทนามีมาก

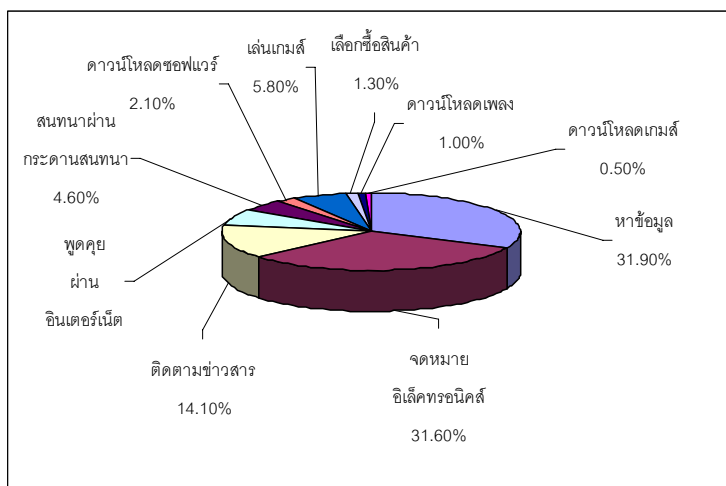
ภาพที่ 3.6
กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2545

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2545, น.54

จากภาพที่ 3.6 พบว่า กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ยังเป็นกิจกรรมจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และกิจกรรมค้นหาข้อมูล ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน และมีการใช้งานมากกว่าร้อยละ 30 ส่วนกิจกรรมอื่นพบว่ามีการใช้งานใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2544 ยกเว้นกิจกรรมพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตที่ลดลงอย่างมาก จากร้อยละ 7 เหลือเพียงร้อยละ 3.1 โดยรูปแบบกิจกรรมการพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นการพูดคุยแบบทันที (Real Time) สำหรับผู้ที่ต้องการพูดคุยกัน โดยอาจจะรู้จักกันหรือไม่ก็ได้ ไม่มีการแสดงตัวตนที่แท้จริง ใช้งานผ่านโปรแกรมที่ได้รับความนิยม คือ Pirch และ ICQ ซึ่งในปี พ.ศ. 2544 การพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากได้เพื่อนใหม่ และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แต่พอปี พ.ศ. 2545 พบว่ามีการใช้งานลดลงอย่างมาก เนื่องจากผู้ใช้กิจกรรมการพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตเห็นว่าไม่มีความเป็นส่วนตัวในการพูดคุย คือ ผู้ที่กำลังพูดคุยด้วยอยู่อาจกำลังพูดคุยกับคนอื่นอีก 3-4 คน ในเวลาเดียวกันจึงทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างไม่รู้เรื่อง และการมีข่าวลือลวงลวงคู่สนทนาปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์บ่อยขึ้น จึงทำให้กิจกรรมนี้มีการใช้งานลดน้อยลง

ภาพที่ 3.7
กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2546

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2546, น.63

จากภาพที่ 3.7 พบว่า กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มักรวมอยู่เป็นกิจกรรมจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และกิจกรรมค้นหาข้อมูล ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน และมีการใช้งานมากกว่าร้อยละ 30 เช่นเดิม มีกิจกรรม 2 กิจกรรมที่มีการใช้งานเพิ่มขึ้นอย่างมาก ได้แก่ กิจกรรมเล่นเกมส์ และกิจกรรมติดตามข่าวสาร และกิจกรรมพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต โดยกิจกรรมเล่นเกมส์ผ่านอินเทอร์เน็ตมีสัดส่วนการใช้งานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.4 เป็น 5.8 เนื่องจากการพัฒนาเกมส์ on-line รูปแบบใหม่ขึ้นมา ชื่อเกมส์ RAGNAROCK เป็นเกมส์การผจญภัยคล้ายชีวิตจริงที่ต้องต่อสู้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ในเกมส์นี้ และได้จุดกระแสความนิยมในการเล่นเกมส์ on-line อย่างมาก (ทีมงานนิตยสารเกมส์แม็กซ์ ออนไลน์, 2546, น.23)

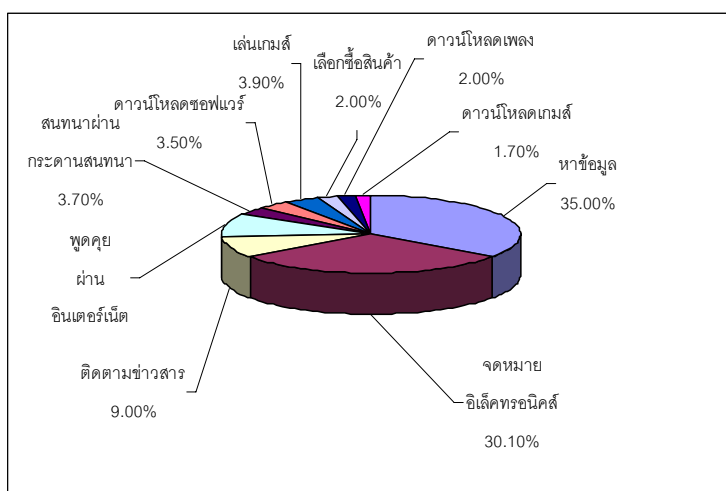
ส่วนกิจกรรมติดตามข่าวสารเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.4 เป็นร้อยละ 14.1 เนื่องจากการพัฒนาระบบข่าวสารของสมาคมนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่พัฒนาโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ตให้เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว เพื่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยผ่านโปรแกรม APEX ซึ่งจะทำให้สามารถทราบข่าวต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อตลาดหุ้นได้ทันที (ชัย จิระเสนูประพันธ์, 2546, น.3) ส่งผลให้นักวิเคราะห์ นักธุรกิจ และนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มีการใช้งานด้านการติดตามข่าวสารเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ส่วนกิจกรรมพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.1 เป็นร้อยละ 7.1 เนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยี ส่งผลให้การพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น และการมี

กล้อง Web Cam ที่ทำให้ผู้พูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตสามารถเห็นหน้าผู้พูดคุยอีกฝ่ายได้ทันที หรือเห็นกิจกรรมระหว่างการพูดคุยของคู่สนทนา จึงทำให้ความนิยมในการใช้กิจกรรมพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ส่วนกิจกรรมอื่นพบว่า มีสัดส่วนการใช้งานไม่แตกต่างจากปี พ.ศ. 2545

ภาพที่ 3.8

กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2547

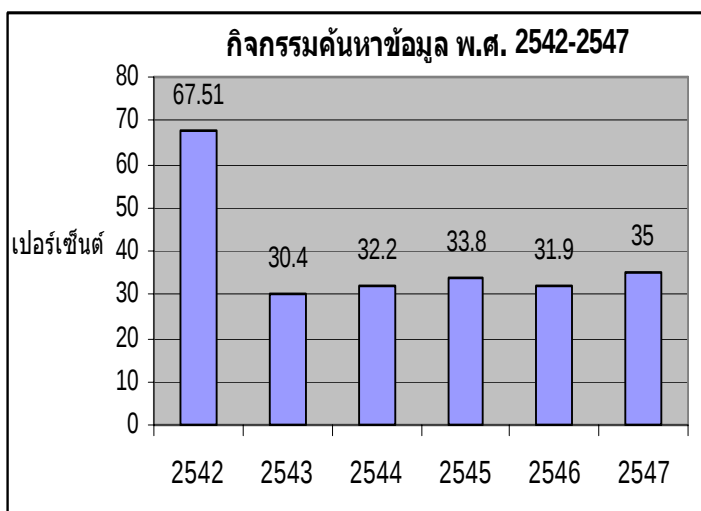
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2547, น.68

จากภาพที่ 3.8 พบว่า กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มุ่งเป็นกิจกรรมจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และกิจกรรมค้นหาข้อมูล ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน และมีการใช้งานมากกว่าร้อยละ 30 เช่นเดิม มีกิจกรรมที่มีการใช้งานเพิ่มขึ้น ได้แก่ กิจกรรมดาวน์โหลดเกมส์ ซึ่งทุกปีที่ผ่านมา กิจกรรมดาวน์โหลดเกมส์จะมีสัดส่วนการใช้งานเพียงร้อยละ 0.5 เท่านั้น แต่ปี พ.ศ. 2547 ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.7 เนื่องจากการแข่งขันของค่ายเกมส์ที่ออกเกมส์ให้ดาวน์โหลดบางส่วนเพื่อลองเล่น ก่อนออกเกมส์ฉบับสมบูรณ์มาขาย จึงทำให้กิจกรรมดาวน์โหลดเกมส์เพิ่มขึ้นอย่างมาก และมีการเพิ่มขึ้นของกิจกรรมดาวน์โหลดเพลงจากร้อยละ 1 เป็นร้อยละ 2 เนื่องจากการดาวน์โหลดเพลงทางอินเทอร์เน็ตไม่เสียค่าใช้จ่ายในการซื้อเพลง จึงทำให้กิจกรรมดาวน์โหลดเพลงมีการใช้งานเพิ่มขึ้น ส่วนกิจกรรมอื่นพบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการใช้งานจากปีที่ผ่านมามากนัก

เมื่อนำกิจกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตในแต่ละปีแยกเป็นแต่ละกิจกรรมเพื่อทำการเปรียบเทียบกัน ได้ดังนี้

ภาพที่ 3.9

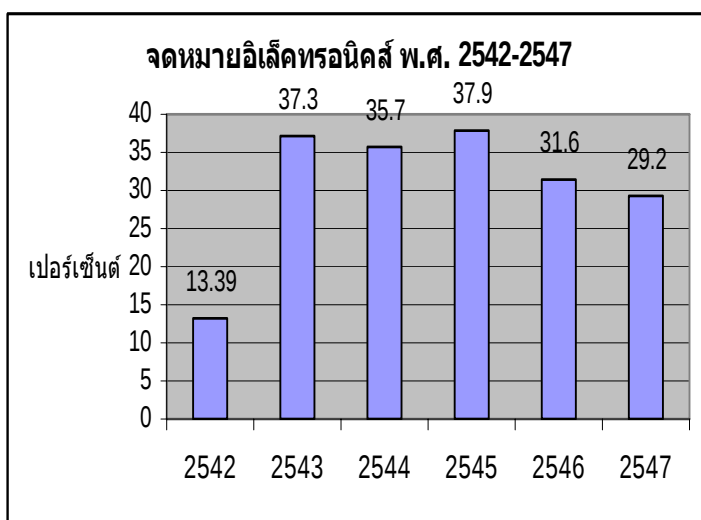
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการค้นหาข้อมูลในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.10

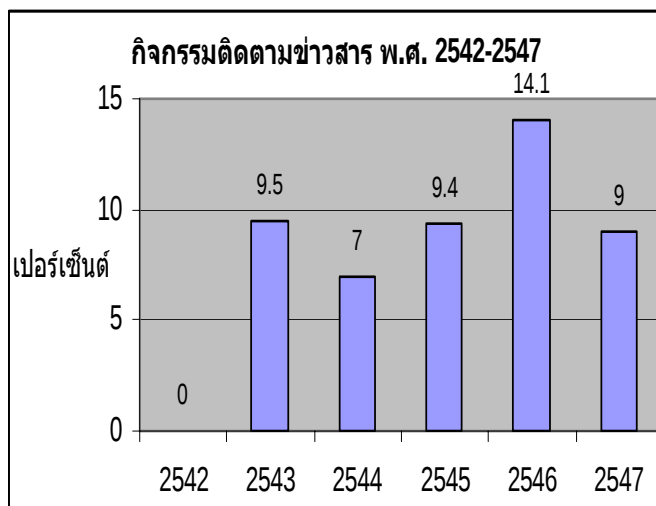
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.11

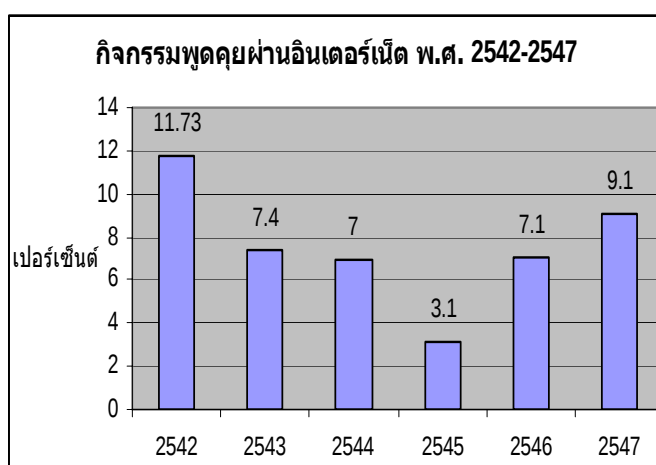
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านติดตามข่าวสารในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.12

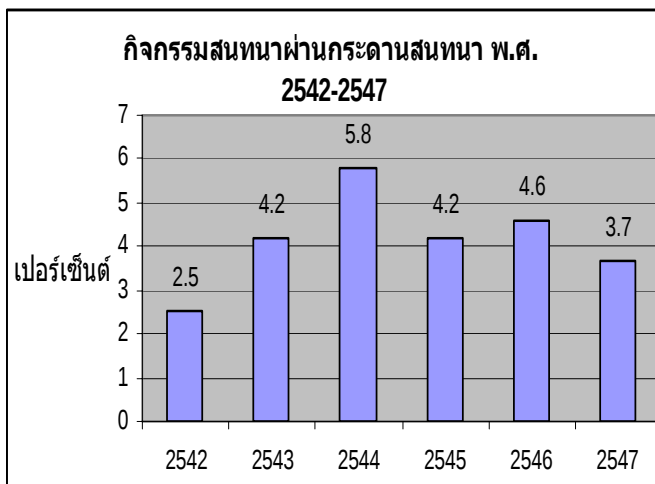
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตการพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.13

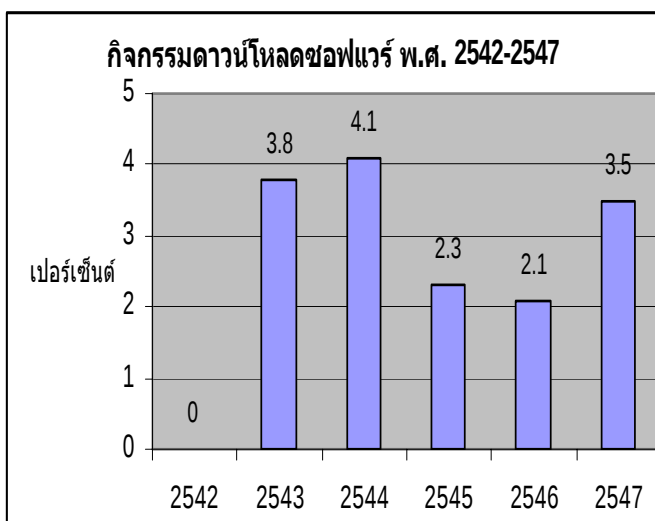
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตการสนทนาผ่านกระดานสนทนาในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.14

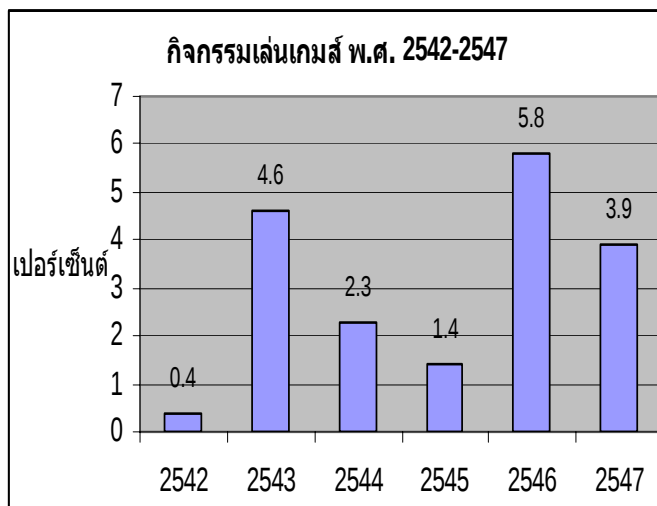
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.15

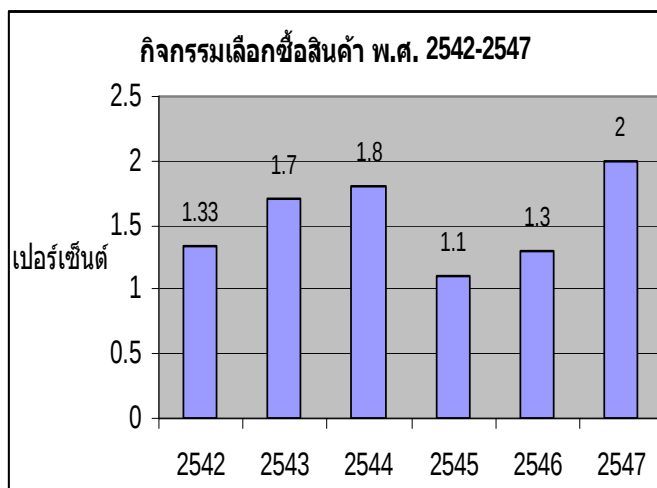
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการเล่นเกมในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.16

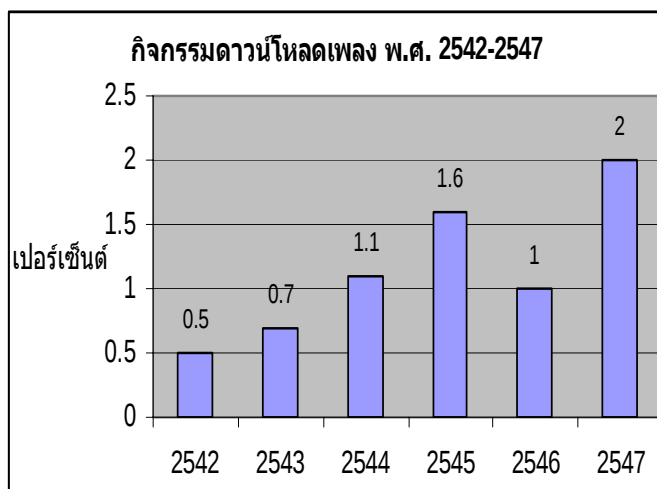
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการเลือกซื้อสินค้าในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.17

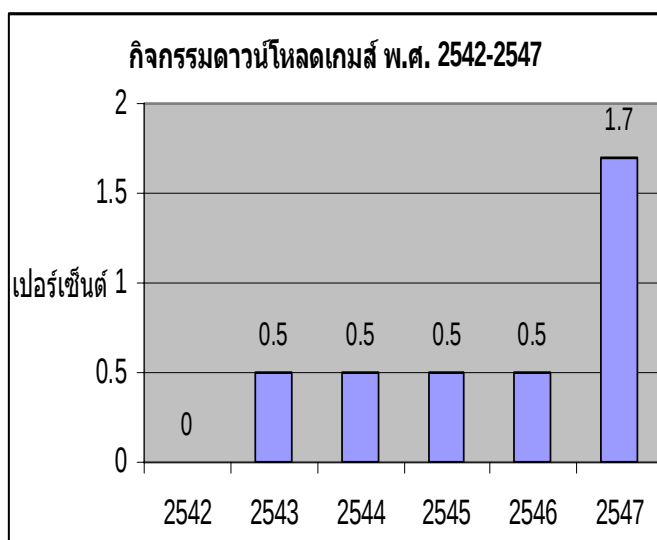
สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการดาวน์โหลดเพลงในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

ภาพที่ 3.18

สัดส่วนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการดาวน์โหลดเกมส์ในปี พ.ศ. 2542-2547

ที่มา : จากภาพที่ 3.3-3.8

สรุปรวมรูปแบบกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2547

จากรูปกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จนถึงปี พ.ศ. 2547 สามารถวิเคราะห์ห้วงมได้ว่ารูปแบบการใช้เน็ตของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยคล้ายคลึงกันเกือบทุกปี โดยกิจกรรมที่มีการใช้งานมากที่สุด คือ กิจกรรมจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2547 ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากกว่าร้อยละ 30 ใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และกิจกรรมที่การใช้งานสูงสุดรองลงมาได้แก่ กิจกรรมการค้นหาข้อมูล โดยมีสัดส่วนการใช้งานใกล้เคียงกัน คือมากกว่าร้อยละ 30 เช่นกัน โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2546 ที่กิจกรรมการค้นหาข้อมูลมีสัดส่วนเกือบเทียบเท่ากิจกรรมจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ คือ ร้อยละ 31.9 และร้อยละ 31.6 ตามลำดับ และในปี พ.ศ. 2547 กิจกรรมการค้นหาข้อมูลมีการใช้งานมากกว่ากิจกรรมจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ คือ ร้อยละ 35 และร้อยละ 30 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 2 กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมหลักในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้มาใช้บริการ โดยกิจกรรมอื่นมีการใช้งานในสัดส่วนลดหลั่นกันไปในรูปแบบที่คล้ายคลึงกันทุกปี ได้แก่ กิจกรรมการติดต่อข่าวสารมีค่าเฉลี่ยการใช้งานอยู่ที่ร้อยละ 9 ต่อปี กิจกรรมการสนทนาผ่านอินเทอร์เน็ตมีค่าเฉลี่ยการใช้งานอยู่ที่ร้อยละ 7 ต่อปี กิจกรรมการเล่นเกมออนไลน์มีการใช้งานเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี กิจกรรมสนทนาผ่านกระดานสนทนามีค่าเฉลี่ยการใช้งานอยู่ที่ร้อยละ 4 ต่อปี กิจกรรมดาวน์โหลดโปรแกรมมีค่าเฉลี่ยการใช้งานอยู่ที่ร้อยละ 3 ต่อปี กิจกรรมการเลือกซื้อสินค้ามีค่าเฉลี่ยการใช้งานอยู่ที่ร้อยละ 1.5 ต่อปี กิจกรรมการดาวน์โหลดเพลงมีค่าเฉลี่ยการใช้งานอยู่ที่ร้อยละ 1 ต่อปี และสุดท้ายกิจกรรมการดาวน์โหลดเกมส์มีค่าเฉลี่ยการใช้งานอยู่ที่ร้อยละ 0.5 ต่อปี

ทั้งนี้คาดว่าในอนาคตอาจมีโปรแกรมใหม่ๆ หรือเกมส์ออนไลน์ใหม่ๆ มารองรับการใช้งานแก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นได้อีก โดยจากรูปที่แสดงพบว่าหลังจากปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมามีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นทุกปีโดยตลอด แม้ว่าการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ที่ใช้งานจะอยู่ในรูปของกิจกรรมที่ซ้ำๆ กันทุกปี แต่อย่างน้อยก็เป็นสิ่งที่ยืนยันว่าผู้ที่ต้องการเปิดร้านอินเทอร์เน็ตควรมีโปรแกรมพื้นฐาน 10 โปรแกรมที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้แล้วรองรับการใช้งานของผู้มารับบริการให้พร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการค้นหาข้อมูลซึ่งผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตควรมีบุคลากรที่มีความชำนาญด้านการหาข้อมูลคอยให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการด้วย เนื่องจากมีแนวโน้มที่กิจกรรมการค้นหาข้อมูลจะเป็นกิจกรรมหลักในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในอนาคตได้

จากข้อมูลที่มีนั้นสามารถกล่าวได้อีกว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมาอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยได้เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในเวลานั้นเอง อินเทอร์เน็ตก็ทำให้คนไทยรุ่นใหม่หลายคนกลายเป็นเศรษฐีอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีบริษัทร้านค้าใหญ่ๆ ทั้งไทย และต่างประเทศต่างเข้ามาลงทุนในอินเทอร์เน็ต และได้ซื้อกิจการเหล่านั้นไปมากมาย จนถึงขณะนี้ร้านอินเทอร์เน็ตก็ยังมีอัตราการเติบโตสูงมาก เพราะความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของผู้ที่ไม่มีอินเทอร์เน็ตได้เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน (กรภัทร์ สุทธิธิดารา, 2546, น. 19)

ในปี พ.ศ. 2547 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีเกินกว่า 7,000,000 คน จนในปัจจุบัน (ปี พ.ศ. 2548) ประเมินการว่ามีผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในไทยมากกว่าสิบล้านคน และยังเติบโตต่อไปอย่างรวดเร็วอีกหลายปี ดังนั้นหากมีผู้ประสงค์จะเข้ามาทำธุรกิจอินเทอร์เน็ต โดยเปิดร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต หรือพัฒนาปรับปรุงร้านอินเทอร์เน็ตให้มีความทันสมัยขึ้นในขณะนี้ก็ยังไม่สาย เนื่องจากธุรกิจให้บริการอินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเติบโตจากปริมาณผู้ใช้บริการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ในบทที่ 3 ได้กล่าวถึงความเป็นมาของธุรกิจอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย และกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต รวมถึงแนวโน้มของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มี 10 กิจกรรมหลัก ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ตต้องมีโปรแกรมการให้บริการ 10 อย่างข้างต้น แม้ว่าในบทนี้จะถึงภาพรวมกว้างๆ ของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่กล่าวมาเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ตควรรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงการให้บริการต่อไป ในบทต่อไปจะกล่าวถึงการให้บริการของร้านอินเทอร์เน็ตย่านวังสิดรอบนอก การแข่งขันของร้านอินเทอร์เน็ตย่านวังสิดรอบนอกที่เป็นพื้นที่ในการศึกษาของงานศึกษานี้ และวิธีการศึกษา รวมถึงการเก็บข้อมูลการศึกษา